

Ny grensekryssforordning

v/Einar Bratteng

Det nasjonale avfallsmarkedet

1. Norge er lite land. Ikke stort nok til at vi kan ha egne behandlingsanlegg som er bedriftsøkonomisk lønnsomme for alle typer avfall.
2. Avhengig av å eksportere en viss mengde avfall som det er nasjonale behandlingsløsninger.
3. Avhengige av å importere en viss mengde avfall for å ha nødvendig volum for å opprettholde de behandlingsanleggene vi har.
4. Avhengig av å importere visse typer avfall for å skaffe materialer/innsatsfaktorer til behandlingsprosesser i eksisterende anlegg.
5. Stabile rammevilkår for å sikre kapital til investeringer i behandlingsløsninger.

In 2018, global trade in waste reached 182 million tonnes with a value of around EUR 80.5 billion. Such trade has increased considerably in the last decades, with a peak of nearly 250 million tonnes in 2011. The EU is an important player in global trade in waste, and considerable volumes of waste are being shipped between Member States. In 2020, the EU exported to non-EU countries around 32.7 million tonnes of waste, an increase of 75% since 2004, with a value of EUR 13 billion. Ferrous and non-ferrous metal scrap, paper waste, plastic waste, textile waste and glass waste represent the majority of waste exported from the EU. The EU also imported approximately 16 million tonnes, valued at EUR 13.5 billion. In addition, around 67 million tonnes of waste per year are shipped between Member States (intra-EU shipments of waste).

Noen generelle utfordringer

1. Det er behov for å benytte det handlingsrommet (tolkningsrommet) som ligger i regelverket.
2. Grensedragninger som hva som er «avfall» og hva som er «gjenvinning» har stor betydning for om og hvilke deler av regelverket som kommer til anvendelse.
3. Viktig å huske på at avfallsregelverket også har til formål å fremme mer effektiv ressursutnyttelse. Må søkes en balanse mellom ressursutnyttelse og miljøhensyn.
4. Føre-var-prinsippet må ikke være til hinder for at regelverket legger til rettes for løsninger som fremmer ressurseffektivitet og hvor miljørisikoen er liten.

Noen konkrete utfordringer

1. Art. 11 – import/eksport til sluttbehandling

- Hvilken dokumentasjon vil Mdir godta knyttet til vurderinger om «the waste cannot be recovered in a technically feasible and economically viable manner» (art. 11 nr. 1 bokstav a)

2. Hvilken dokumentasjon/informasjon vil Mdir kreve om opprinnelse av avfall?

- Direktivets art. 3 nr. 25 definerer «shipment» påpeker at shipment regnes fra den lokasjonen forsendelsen starter.

3. Hvordan vil Mdir samordne seg med andre land, og spesielt Sverige og Danmark?

4. Er det muligheter for (igjen) å etablere tettere nordisk samarbeid om (farlig) avfall?